

Federación de Entidades Religiosas Evangélicas de España

Declaració sobre la reforma de la llei de l'avortament

En relació amb la **possible reforma de l'actual llei de l'avortament**, i a les recomanacions realitzades pel Comitè d'Experts que assessora el Govern, la Comissió Permanent de FEREDE vol fer pública la següent declaració que resumeix **la posició majoritària** de les Esglésies Evangèliques/Protestants a Espanya, sense perjudici de que hi pugui haver altres evangèlics/protestants els quals, des de la seva llibertat de consciència i opinió, puguin sentir-se més o menys identificats.

LA REFORMA NO ÉS UNA SOLUCIÓ

Creiem que *l'avortament lliure*, encara que sigui en un termini establert de temps, no és una solució. I no ho és, com a mínim, per tres raons: 1) perquè no és **èticament** acceptable; 2) perquè no apunta a les **causes** sinó als efectes; 3) perquè serà socialment **contraproductiu**.

1) No és èticament acceptable perquè:

1. És un atemptat contra la vida humana, encara que sigui en estat de formació, i, per tant, constitueix una clara violació d'un dret humà fonamental, de caràcter universal, recollit en la **Declaració de Drets Humans**, com és el *dret a la vida*.
2. L'Estat té el **manament constitucional irrenunciable de defensar la vida del no nat** (*nasciturus*), tal com ho indica expressament la doctrina del Tribunal Constitucional recollida en la seva sentència STC 53/1985 on, entre altres consideracions, declara que "el *nasciturus* està protegit per l'Art. 15 de la Constitució Espanyola encara que no sigui titular d'un dret fonamental" – i, especifica: "Aquesta protecció *implica per a l'Estat amb caràcter general l'obligació d'abstenir-se d'interrompre o d'obstaculitzar el procés natural de gestació, i la d'establir un sistema legal per a la defensa de la vida que en suposi una protecció efectiva*". (FJ. 7)"
3. L'avortament **no pot ser considerat com a un dret subjectiu de la dona**, ni de la societat, ni de l'Estat. La dona **té dret a decidir ser mare o no ser-ne**. Aquesta decisió és personal, objectivament digna i respectable. Però aquest **dret a decidir sobre la seva maternitat** s'ha d'entendre com la **lliure decisió d'evitar l'embaràs** (sigui per mitjans naturals, o per mitjà de l'ús de mètodes anticonceptius), però no com el dret a **interrompre** lliurement el desenvolupament d'una vida humana.
4. L'alternativa a la no criminalització de la dona que avorta no pot ser una renúncia a valors humans fonamentals.

2) No atén les causes sinó els efectes:

1. L'augment d'embarassos no desitjats **és fruit del dèficit d'un model** educatiu, social, polític i econòmic.

2. Influeixen la *trivialització* del sexe, que es fa en alguns mitjans de comunicació (publicitat, cinema, música, TV), unida a **una educació sexual confusa, incompleta** i, en molts casos **ineficaç**, o pràcticament inexistent. La informació sobre l'**accés i utilització de mètodes anticonceptius** és necessària i millorable. Necessitem, a més, una **educació sexual integral**, que sigui sensible i respectuosa amb la consciència individual de cada persona.
3. Es produeix en el context del debilitament de la institució familiar i del sistema educatiu com a àmbits fonamentals per a **la transmissió de valors bàsics**, com són: la responsabilitat, el compromís, l'esforç, la paciència, el respecte per la vida, etc.

3) Serà socialment contraproduent:

1. Perquè l'acceptació social de l'avortament lliure ens farà descendir més esglaons en **un procés de deshumanització** que fomenta un **concepte utilitarista de la vida humana en formació**, a la que se li reconeix el dret a la seva existència, o no, en funció de criteris d'utilitat –de càrrega- per a la societat.
2. Perquè en el seu intent de presentar l'avortament lliure de forma positiva, els seus defensors **ignoren les seqüeles físiques i psicològiques** que afecten la dona que avorta, exposant-la indirectament a una situació de desatenció que **l'afectarà negativament**.
3. Perquè **no és una mesura de progrés**, i la factura moral i social serà molt alta a mig i llarg termini. **Sorpren que aquesta mesura sigui promoguda des de sectors progressistes** que condemnen la pena de mort i defensen la protecció de la vida animal i vegetal, i la cura de l'ecosistema, valors que – diguem-ho de passada - compartim plenament. **No s'entén aquest doble raser** en la defensa de la vida, que no mostra la mateixa sensibilitat i respecte per a la vida humana en el seu estat de major vulnerabilitat i indefensió.

LES NOSTRES PROPOSTES

A tenor de totes aquestes consideracions, proposem:

1. Que **no segueixi endavant** l'actual proposta de llei de l'avortament.
2. Que el Govern centri els seus esforços en desenvolupar **polítiques de prevenció**, garantint una educació sexual de qualitat, que posi l'accent en la transmissió de valors humans que contribueixin a la formació d'una joventut més informada, més madura i més responsable en l'àmbit de la seva conducta sexual. La informació sobre l'**accés i utilització de mètodes anticonceptius** -com ja hem mencionat al punt 2.2 – ens sembla necessària i millorable.
3. Que així com succeeix amb els continguts violents o discriminatoris, **es vigili el tracte que des dels mitjans (publicitat, cinema, TV), es dona al sexe** en els continguts a l'abast de menors que puguin contribuir a la desinformació o, fins i tot, a la promoció de conductes sexuals de risc i irresponsables.
4. Que no es reconegui jurídicament l'avortament com a **un dret** de la mare, ni es promogui la seva acceptació social.
5. Que l'Estat **millori i agilitzi els tràmits per a l'adopció**, a fi que aquest sigui un recurs viable al que es pugui acudir en cas de necessitat. Una alternativa que, per molt difícil que sigui d'assumir per a una mare, sempre serà més positiva, des de tot punt de vista, que la interrupció d'una vida humana.
6. Que la maternitat no sigui un *handicap* econòmic o social per a la dona, sinó una opció valorada i protegida. Que l'Estat **garanteixi la protecció social** de la dona mare, desenvolupant polítiques de conciliació laboral eficaces, de millora en l'atenció sanitària, d'ajudes econòmiques que no siguin només simbòliques, etc. En definitiva,

polítiques de protecció **que impedeixin situacions de desigualtat** no només en relació a l'home, sinó també en relació a aquelles dones que renunciïn voluntàriament a la maternitat.

LA VIDA HA DE SER PROTEGIDA

Els cristians evangèlics, que basem la nostra fe religiosa en el text bíblic, entenem la protecció de la vida i del planeta com a un manament de Déu als éssers humans. Això **no significa**, tanmateix, que la defensa de la vida i la protecció del no nat **siguin qüestions de 'fe religiosa'**, sinó – segons la nostra manera de veure-ho - de 'drets humans universals', que no poden ser negats a cap ésser humà, ni tan sols en les primerenques fases de la seva formació i desenvolupament. Conciliar els seus drets, amb els drets de la mare, és el desafiament davant el que ens trobem com a societat, en el fenomen dels embarassos no desitjats.

Per aquest motiu, davant el debat suscitat pel projecte de reforma de la Llei de l'Avortament que promou el Govern, volem deixar constància de la **nostra posició com a cristians evangèlics** a fi de que, junt amb altres veus expressades des de diferents sectors de la societat, sigui escoltada i pugui contribuir de manera constructiva a la reflexió necessària – obligada- que requereix l'abordament d'aquest important problema ètic i social.

Creiem que **la vida ha de ser protegida, i en particular la vida humana**. La vida humana ha de ser protegida en totes les seves etapes de formació i desenvolupament i, molt especialment, en les seves etapes de **major vulnerabilitat i indefensió**.

També creiem que **l'Estat ha de legislar per a tots els ciutadans** i que, en el cas que ens ocupa, la mare té drets que també han de ser protegits, encara que **no a expenses dels drets d'un tercer**, com és el cas del no nat.

Per això – i pels motius que hem exposat -, creiem que la reforma de la Llei de l'Avortament no és una solució al problema dels **embarassos no desitjats** i que s'han de buscar **altres propostes alternatives** per a abordar aquesta realitat social que, com a tots, ens preocupa.

Gandía, 7 de maig de 2009